EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 14.12.2018
COM(2018) 829 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om anvendelsen af bilag XII til tjenestemandsvedtægten

INTERIMSRAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om anvendelsen af bilag XII til tjenestemandsvedtægten

1. RETSGRUNDLAG

I henhold til artikel 14, stk. 2, i bilag XII til tjenestemandsvedtægten (vedtægten) skal Kommissionen i 2018 forelægge en foreløbig rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af bilag XII til vedtægten.

Formålet med denne foreløbige rapport er at give et overblik over gennemførelsen af reglerne for opretholdelse af balance i pensionsordningen for EU-tjenestemænd (EU-pensionsordningen) i perioden 2014-2018. Disse regler er fastsat i artikel 83a i vedtægten og i bilag XII hertil[1].

2. GRUNDLÆGGENDE TRÆK VED EU-PENSIONSORDNINGEN

2.1. Retsgrundlaget for EU-pensionsordningen

Det hedder som følger i artikel 83 i vedtægten:

- Udbetalinger i henhold til disse pensionsordninger[2] sker over Unionens budget
- Medlemsstaterne garanterer tilsammen udbetalingen af disse ydelser, og
- Tjenestemændene bidrager med en tredjedel til finansieringen af ordningen.

Artikel 83a bestemmer, at balancen i pensionsordningen sikres gennem den pensionsberettigende alder og pensionsbidragssatsen. Den fastsætter også procedurer for de årlige og femårige ajourføringer af pensionsbidragssatsen.

Bilag XII til vedtægten omhandler de aktuarmæssige bestemmelser for beregning af bidragssatsen med henblik på at sikre, at ordningen er i balance.

2.2. Princippet om en fiktiv (virtuel) fond

EU-pensionsordningen er en fiktiv (virtuel) fond med nærmere fastsatte ydelser, hvor personalets bidrag har til formål at finansiere de fremtidige pensioner. Selv om der ikke findes nogen egentlig investeringsfond, anses det beløb, som ville være blevet opkrævet af en sådan fond, for at være blevet investeret i medlemsstaternes langfristede obligationer og er afspejlet i de pensionsforpligtelser, der er opført i årsregnskabet for Den Europæiske Union. Medlemsstaterne garanterer tilsammen udbetalingen af ydelserne i henhold til artikel 83 i vedtægten og artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union.

Da EU-pensionsordningen er udformet som en virtuel fond, har personalets bidrag til formål at finansiere de fremtidige pensioner for bidragyderne. Bidragene dækker reelt omkostningerne til de pensionsrettigheder, der er erhvervet i et givet år, og er på ingen måde

---

[1] I henhold til artikel 83a sikres balancen i EU-pensionsordningen efter de nærmere regler i bilag XII hertil.

[2] De ydelser, der skal udbetales i henhold til EU-pensionsordningen, er fastsat i afsnit V, kapitel 3, og i bilag VIII til vedtægten. De ydelser, der udbetales i henhold til EU-pensionsordningen, omfatter alderspension, overførsler af pensionsrettigheder, udtrædelsespenge, efterladtepension og invaliditetsydelser.

knyttet til dette års pensionsudgifter. EU's retspraksis har bekræftet, at EU-pensionsordningen er en fiktiv fond, selv om det blev fastslået, at den også har nogle solidariske træk[3].

EU-pensionsordningen adskiller sig fra de fleste af medlemsstaternes pensionsordninger for offentligt ansatte, hvor bidragssatsen eller ydelserne tilpasses for at sikre, at der hvert år er balance mellem de opkrævede bidrag og pensionsudgifterne. For denne type ordning gælder, at hvis det ikke er muligt at opnå balance, dækkes differencen af budgettet (skatter).

Den fiktive EU-pensionsfond vurderes både årligt og hvert femte år, som om der fandtes en virkelig fond, hvorved dens langsigtede bæredygtighed sikres yderligere.

2.3. Princippet om aktuarmæssig balance

Balancen i EU-pensionsordningen sikres regelmæssigt gennem ajourføringer af bidragssatserne og, hvor det er relevant, af den pensionsberettigende alder.

EU-pensionsordningen følger princippet om aktuarmæssig balance, hvor personalets årlige bidrag skal dække en tredjedel af de rettigheder, der er erhvervet i det pågældende år[4], og som svarer til de fremtidige pensioner, som det samme personale vil modtage efter pensionering, samt (på visse betingelser) invaliditetsydelser og efterladtepension og børnepension. For at gøre denne beregning[5] mulig er bidragene sat til nutidsværdi ved hjælp af en diskonteringssats. Beregningen er således en aktuarmæssig vurdering.

Pensionsbidragssatsen er den mekanisme, der sikrer balance i ordningen fra år til år. Den ajourføres automatisk, hvis den aktuarmæssige vurdering i henhold til artikel 83a i vedtægten viser, at dette er nødvendigt for fuldt ud at dække de pensionsrettigheder, der er erhvervet i et givet år. Når personalet betaler den ajourførte bidragssats, erhverver det pensionsrettigheder for et givet år, som er beskyttet af princippet om velerhvervede rettigheder.

3. REFORMEN AF VEDTÆGTEN I 2013

I de senere år er der blevet gennemført to på hinanden følgende vidtrækkende reformer af den europæiske offentlige tjeneste. Reformen af vedtægten i 2013 omfattede en række foranstaltninger, som påvirkede EU-pensionsordningens funktion og resulterede i betydelige besparelser:

- forhøjelse af pensionsalderen (op til 66 år)
- nedsættelse af pensionsbidragssatsen (fra 1,9 % til 1,8 %)
- toårig fastfrysning af alle lønninger, pensioner og tillæg i 2013 og 2014 og en beslutning, med tilbagevirkende kraft, om at reducere tilpasningerne af vederlagene til et minimum i 2011 og 2012[6]. Som følge af, at metoden for tilpasning af vederlagene

---

3 Se f.eks. sag F-105/05, Wils mod Parlamentet, præmis 85, og sag T-439/09, Purvis mod Parlamentet, præmis 45.

4 Artikel 83, stk. 2, i vedtægten.

5 Pensionsbidragssatsen beregnes efter "projected unit credit"-metoden som foreskrevet af international regnskabsstandard IPSAS 25 (erstattet af IPSAS 39 med virkning fra den 1. januar 2018). Summen af de aktuarmæssige værdier af de rettigheder, som de aktive medlemmer af personalet har erhvervet (benævnt "tjenesteomkostninger" i overensstemmelse med aktuarmæssig praksis), sammenholdes med den samlede årlige grundløn med henblik på beregning af bidragssatsen.

6 Tilpasningerne af vederlagene blev nedsat til henholdsvis 0 % og 0,8 % i 2011 og 2012 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 422/2014 og nr. 423/2014 af 16. april 2014.

ikke blev anvendt, blev den parallelle udvikling i købekraften i forhold til de nationale tjenestemænd ikke opretholdt i disse år

- begrænsede karrieremuligheder for AD- og AST-personale med begrænset adgang til de højeste lønklasser

- oprettelse af en lavere lønskala for sekretærer og kontorpersonale, hvorved deres vederlag reelt blev nedsat med 13 til 40 %

- forøgelse af arbejdstiden for alt personale med 2,5 timer om ugen til 40 timer uden økonomisk kompensation.

Endvidere blev der med reformen af vedtægten i 2013 indført en række foranstaltninger med det formål at forbedre ordningens effektivitet:

- På grundlag af de relevante regnskabsstandarder[7] og den bedste aktuarmæssige praksis, der kræver en periode med forudgående iagttagelser i overensstemmelse med den forventede periode for pensionsforpligtelserne, der skal sammenholdes med rentesatserne og lønudviklingen med henblik på at sikre balancen i pensionsordninger, blev de glidende gennemsnit for iagttagelse af rentesatser og lønstigning inden for rammerne af EU-pensionsordningen forlænget til 30 år med en overgangsperiode på syv år.

- For at afhjælpe de hidtidige vanskeligheder med anvendelsen af tilpasningsmetoden blev der indført bestemmelser om en metode, der giver mulighed for en automatisk årlig ajourføring af pensionsbidragssatsen. Med henblik herpå ajourføres pensionsbidragssatsen regelmæssigt, uden at der skal vedtages en retsakt. Kommissionen offentliggør derefter inden to uger efter ajourføringen en ajourført sats i C-udgaven af Den Europæiske Unions Tidende til orientering.

- Med reformen af vedtægten i 2013 blev den pensionsberettigende alder fastsat som den anden variabel til at opnå balance i systemet med henblik på at tage behørigt hensyn til fremtidige demografiske ændringer. Kommissionen fik navnlig mandat til at foretage en femårig vurdering af den pensionsberettigende alder under hensyntagen til udviklingen for de offentligt ansatte i medlemsstaterne og levealderen for EU's personale[8]. Kommissionen forventes at forelægge sin første rapport for Europa-Parlamentet og Rådet i 2019.

4. DEN TEKNISKE GENNEMFØRELSE AF REGLERNE FOR OPRETHOLDELSE AF BALANCEN I EU-PENSIONSORDNINGEN (2014-2018)

Eurostat er den myndighed, der er ansvarlig for den tekniske gennemførelse af bilag XII til vedtægten. Det bistås af en eller flere uafhængige eksperter ved udførelsen af de aktuarmæssige vurderinger af EU-pensionsordningen. Metodologiske spørgsmål, der opstår i forbindelse med gennemførelsen af bilaget, behandles af Eurostat i samarbejde med nationale eksperter fra medlemsstaterne, der mødes i en gruppe (artikel 83-arbejdsgruppen) mindst én gang om året.

[7] IPSAS 25, artikel 91 og 96.

[8] Artikel 77, stk. 6, og artikel 77, stk. 7, i vedtægten.

4.1. Artikel 83-arbejdsgruppens aktiviteter i perioden 2014-2018

I perioden 2014-2018 mødtes artikel 83-arbejdsgruppen hvert år som krævet i vedtægten. Gruppen drøftede og godkendte de dokumenter vedrørende metoden, som Eurostat havde udarbejdet.

Eurostat udvekslede også relevante oplysninger om aktuarmæssige spørgsmål med internationale organisationer såsom ISRP (den internationale tjeneste for vederlag og pensioner under de samordnede organisationer, herunder OECD, NATO, Den Europæiske Rumorganisation (ESA) og Europarådet), Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Investeringsfond, Den Europæiske Patentmyndighed og Eurocontrol.

4.2. Vurderinger foretaget af den uafhængige ekspert

I overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, i bilag XII til vedtægten bistås Eurostat af en uafhængig ekspert i forbindelse med den metodologiske gennemførelse og fastlæggelsen og beregningen af de tilsvarende aktuarmæssige forudsætninger.

I overensstemmelse med resultaterne af et offentligt udbud blev Eurostat bistået af:

- EY Actuaires Conseils i forbindelse med vurderingerne af EU-pensionsordningen i 2014-2016
- konsortiet Agilis S.A. & Prudential Ltd. i forbindelse med vurderingerne af EU-pensionsordningen i 2017 og 2018.

Begge aktuarer gennemgik og godkendte metoden, beregningerne og rapporterne i relation til vurderingen af EU-pensionsordningen. Navnlig de elementer, der skulle indgå i beregningerne, som f.eks. populationen af de tilknyttede til EU-pensionsordningen og de aktuarmæssige forudsætninger, blev aftalt med disse eksterne eksperter.

Anbefalingen fra disse aktuarer indgår i de endelige vurderingsrapporter fra Eurostat.

Aktuarerne udfører uafhængige parallelle beregninger af bidragssatsen for EU-pensionsordningen og afgiver en aktuarudtalelse, som enten kan være "uden forbehold" eller "med forbehold" (sidstnævnte er tilfældet, når aktuarernes resultater afviger fra Eurostats resultater med mere end den accepterede væsentlighedstærskel på 3 %).

I alle vurderingsrapporter vedrørende EU-pensionsordningen, der blev offentliggjort mellem 2014 og 2018, afgav aktuarerne en udtalelse "uden forbehold".

5. PARAMETRE OG AKTUARMÆSSIGE FORUDSÆTNINGER

5.1. Vedtægtsmæssige parametre

Det er værdier, der primært er knyttet til anvendelsen af vedtægten, herunder regler for beregning af pensionsydelser.

Nogle af disse parametre ændrer sig afhængigt af en række forhold, der vedrører den enkelte tjenestemands situation[9]. Det drejer sig f.eks. om følgende:

[9] Se bilag XIII til vedtægten.

- Den årlige pensionsbidragssats er på 1,8 % for personale ansat efter den 1. januar 2014, på 1,9 % for personale ansat mellem den 1. maj 2004 og den 31. december 2013 og på 2 % for personale ansat indtil den 30. april 2004.

- Den "normale" pensionsberettigende alder, dvs. når ansatte kan gå på pension uden nedsættelse af pensionsydelserne, varierer fra 60 til 66 år.

- Der er fastsat godtgørelser for ansatte, der forbliver i tjenesten efter at have nået den pensionsberettigende alder (Barcelona-incitamentet), mens der anvendes en reduktion ved tidlig pensionering, inden den pensionsberettigende alder er nået.

Tabel 1 indeholder en liste over de vigtigste vedtægtsbestemte parametre, der blev anvendt ved den seneste vurdering af pensionsordningen i 2018.

Tabel 1 – Vigtigste vedtægtsbestemte parametre, der er anvendt ved den aktuarmæssige vurdering i 2018

Parameter	Værdi
Retsgrundlag	Vedtægten pr. 1.1.2014
Referencedato for populationen (artikel 1 i bilag XII)	31.12.2017
Højeste officielle pensionsalder (artikel 52 i vedtægten)	65 år (automatisk for tjenestemænd, som var i tjeneste før 1.1.2014), 66 år (automatisk for nye tjenestemænd) eller 67 år (efter anmodning) eller indtil 70 år (undtagelsesvist)
Normal pensionsalder (artikel 52 i vedtægten og artikel 22 i bilag XIII)	60 til 66 år afhængigt af antal tjenesteår, alder og dato for tiltrædelse af tjenesten
Laveste pensionsalder (artikel 52, litra b), artikel 9 i bilag VIII og artikel 23 i bilag XIII)	58 år
Kategori og lønklasse for opnåelse af eksistensminimum (artikel 6 i bilag VIII)	Lønklasse 1, løntrin 1
Maksimal pension (artikel 77 i vedtægten)	70 % af grundlønnen på pensioneringstidspunktet
Årlig pensionsbidragssats (artikel 77 i vedtægten og artikel 21 i bilag XIII)	1,8 % (tjenestemænd i tjeneste fra 1.1.2014), 1,9 % (tjenestemænd i tjeneste fra 1.5.2004) eller 2 % (tjenestemænd i tjeneste før 1.5.2004) af grundlønnen

Bonus for tjenestemænd, der forbliver i tjenesten efter den normale pensionsalder (artikel 5 i bilag VIII og artikel 22 i bilag XIII)	1,5 % (nye tjenestemænd) eller 2,5 % af grundlønnen eller 5 % af de pensionsrettigheder, der er erhvervet ved 60 år, afhængigt af datoen for tjenestemandens tiltrædelse af tjenesten, antallet af tjenesteår pr. 1.5.2004 og alder pr. 1.5.2004
Mindste pension (artikel 77 i vedtægten)	4 % af eksistensminimum pr. tjenesteår
Invaliditetsydelse (artikel 78 i vedtægten)	70 % af grundlønnen
Mindste invaliditetsydelse (artikel 78 i vedtægten)	100 % af eksistensminimum
Efterladtepension (artikel 79 i vedtægten og artikel 18 i bilag VIII)	60 % af alderspensionen
Mindste efterladtepension (artikel 79 i vedtægten og artikel 18 i bilag VIII)	35 % af den sidste grundløn
Efterladtepension (artikel 79 i vedtægten og artikel 17 i bilag VIII)	60 % af den alderspension, som tjenestemanden ville have været berettiget til
Mindste efterladtepension (artikel 79 i vedtægten)	35 % af den sidste grundløn eller eksistensminimum

5.2. Aktuarmæssige forudsætninger

Det er disse værdier, der skal beregnes i overensstemmelse med vedtægtens bestemmelser og den bedste almindeligt anerkendte aktuarmæssige praksis.

Værdierne af disse aktuarmæssige forudsætninger blev fastsat efter almindelig aktuarmæssig praksis og aftalt med nationale eksperter fra medlemsstaternes relevante myndigheder på møderne i artikel 83-arbejdsgruppen.

I overensstemmelse med bestemmelserne i bilag XII til vedtægten og de afgørelser, der blev truffet af arbejdsgruppen, ajourføres nogle af disse forudsætninger (f.eks. dødelighedstabellen) kun i forbindelse med den femårige vurdering af ordningen, mens andre ajourføres hvert år. Den seneste femårige vurdering fandt sted i 2018.

5.3. Demografiske forudsætninger

De vigtigste demografiske aktuarmæssige forudsætninger er følgende:

– Dødelighedstabellerne: EU-overlevelsestabellen for 2018 (EULT), der er udviklet af Eurostat, er en fremadskuende tabel, der omfatter en tendens i den forventede levetid inden for en tidshorisont på 20 år (samme længde som EU-pensionsordningens varighed) baseret på udviklingen i dødeligheden blandt populationen af de tilknyttede til EU-pensionsordningen. EU-overlevelsestabellen for 2018 er således en

overlevelsestabel baseret på en population, der er fuldt ud relevant for EU-pensionsordningen.

Tabel 2 er et uddrag af EULT.

Alder	Mænd		Kvinder	
	Sandsynlighed for at dø i alder x	Forventet levetid	Sandsynlighed for at dø i alder x	Forventet levetid
40	0,00052220	44	0,00040251	47
45	0,00089611	39	0,00069129	42
50	0,00151059	35	0,00118716	37
55	0,00254589	30	0,00203834	32
60	0,00428923	25	0,00349874	27
65	0,00691083	21	0,00600232	23
70	0,01268196	17	0,00923173	19
75	0,02321581	13	0,01561910	15
80	0,04230976	10	0,02977824	11
85	0,07648061	7	0,05640000	8
90	0,13322851	5	0,10771240	5

- De invaliditetstabeller, som Eurostat har udviklet, er baseret på tidligere iagttagelser.
- Den skønnede pensionsalder: I overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i bilag XII til vedtægten må det antages, at pensioneringerne vil finde sted efter en bestemt gennemsnitlig procentsats, der varierer afhængigt af datoen for den enkelte ansattes tiltrædelse af tjenesten.
- Sandsynligheden for, at den ansatte er gift på pensioneringstidspunktet.
- Koefficienterne for forsørgelsesberettigede børn og fraskilte ægtefæller osv.

Tabel 3 indeholder listen over de demografiske forudsætninger, der blev anvendt ved den seneste vurdering af pensionsordningen i 2018.

Tabel 3 – Demografiske forudsætninger, der blev anvendt ved den aktuarmæssige vurdering i 2018

Demografiske forudsætninger	31.12.2017
Overlevelsestabel (raske medlemmer)	Overlevelsestabel 2018
Overlevelsestabel (handicappede)	Overlevelsestabel 2018+3å
Invaliditetstabel	Invaliditetstabel 2018
Nuværende ægteskabelige stilling	Nuværende ægteskabelige stilling

Sandsynligheden for, at den ansatte er gift på pensioneringstidspunktet, mænd	82 %
Sandsynligheden for, at den ansatte er gift på pensioneringstidspunktet, kvinder	52 %
Gennemsnitlig aldersforskel mellem en tjenestemand og hans/hendes partner	1 år
Forventet pensioneringsalder	63 til 66
Omsætning	Omsætning i 2018

5.4. Finansielle og økonomiske forudsætninger

I henhold til artikel 10 og 11 i bilag XII til vedtægten beregnes den reelle diskonteringssats (RDR – renten for medlemsstaternes langfristede offentlige gæld) og den generelle årlige lønstigningssats (GSG — satsen for den årlige ændring af lønskalaen) som det glidende gennemsnit af de tilsvarende satser for de foregående 30 år. I henhold til artikel 11a i bilag XII beregnes det glidende gennemsnit dog på grundlag af en bestemt tidsskala.

I 2018 blev den reelle diskonteringssats og den generelle lønstigningssats beregnet som gennemsnittet af de relevante satser for de foregående 24 år, dvs. fra 1994 til 2017. Som følge heraf var ajourføringen i 2018 af værdierne af RDR og GSG på henholdsvis 2,9 % og 0,1 %.

En anden vigtig økonomisk forudsætning er ISP-tabellen (ISP = den individuelle lønfremgang), der vedrører lønstigninger som følge af EU-tjenestemænds karriereforløb (dvs. forfremmelser og løntrin). Med ikrafttrædelsen af den nye personalevedtægt den 1. januar 2014 skete der en udvikling i EU-tjenestemænds karrieremuligheder, og sammenhængen mellem lønklasse og stilling blev styrket. Adgangen til de højeste lønklasser i ansættelsesgruppe AD og AST er nu begrænset på visse betingelser. Endvidere blev ansættelsesgruppe AST/SC indført.

Tabel 4 indeholder listen over de økonomiske og finansielle forudsætninger, der blev anvendt ved den seneste vurdering af pensionsordningen i 2018.

Tabel 4 – Økonomiske og finansielle forudsætninger, der blev anvendt ved den aktuarmæssige vurdering i 2018

Økonomiske forudsætninger	31.12.2017
Lønskala	Gældende fra 1.7.2017
Varighed	20 år
Nominel diskonteringssats (NDR)	4,8 %
Inflationsrate (IR)	1,8 %
Reel diskonteringssats (RDR)	2,9 %
Generel lønstigningssats (GSG)	-0,1 %

Generel pensionsrevaluering (GPR) (svarende til GSG)	-0,1 %
Individuel lønfremgang (ISP)	ISP-tabellen for 2018
Koefficient for børnepension og fraskilte ægtefællers pension	13 %
Justeringskoefficienter (artikel 3, stk. 5, i bilag XI og artikel 20 i bilag XIII)	0,0 %

6. RESULTATER: UDVIKLING I PENSIONSBIDRAGSSATSEN

6.1. Pensionsvurderinger mellem 2014 og 2018

Med henblik på at sikre, at pensionsordningen er i balance, blev pensionsbidragssatsen i perioden 2014-2018 beregnet som en tredjedel af forholdet mellem de samlede tjenesteomkostninger og den samlede årlige grundløn, jf. artikel 83, stk. 2, i vedtægten.

Tabel 5 viser resultaterne af alle vurderinger siden 2014.

Tabel 5 — Pensionsbidrag pr. år mellem 2014 og 2018

Poster	Pensionsvurderinger				
	2014	2015	2016	2017	2018
	Referencedato				
	31.12.2013	31.12.2014	31.12.2015	31.12.2016	31.12.2017
Pensionstjenesteomkostninger	28,3 %	28,2 %	27,2 %	27,1 %	27,4 %
Invaliditetsomkostninger	1,3 %	1,3 %	1,3 %	1,3 %	1,7 %
Efterladtetjenesteomkostninger	0,9 %	0,9 %	1,0 %	0,9 %	0,9 %
Forholdet mellem tjenesteomkostninger og grundløn	**30,4 %**	**30,5 %**	**29,5 %**	**29,3 %**	**30,0 %**
Tjenestemændenes bidragssats (1/3 af det samlede forhold)	**10,1 %**	**10,2 %**	**9,8 %**	**9,8 %**	**10,0 %**
Anvendt bidragssats for tjenestemænd	**10,1 %**	**10,1 %**	**9,80 %**	**9,80 %**	**10,0 %**

6.2. Resultater af den seneste pensionsvurdering

Den aktuarmæssige vurdering af EU-pensionsordningen i 2018 viser, at for at sikre balance i pensionsordningen skal den bidragssats, der er nødvendig for at finansiere en tredjedel af de ydelser, der skal betales, være på 10,0 % af grundlønnen (eller invaliditetsydelsen).

Den bidragssats, der er nævnt ovenfor (10 %), er lig med en tredjedel af forholdet mellem de samlede tjenesteomkostninger (1 424,8 mio. EUR) og den samlede årlige grundløn (4 749,2 mio. EUR). Denne sats er *højere* (+ 0,2 %) end i 2017 (9,8 %).

I overensstemmelse med artikel 83a, stk. 3, i vedtægten skal referencebidraget som fastlagt i artikel 83, stk. 2 ajourføres. Kommissionen offentliggør den ajourførte bidragssats (10,0 %), der er resultatet heraf, i C-udgaven af Den Europæiske Unions Tidende til orientering inden to uger efter ajourføringen.

Ajourføringen træder i kraft på samme tidspunkt som den årlige ajourføring af vederlag i henhold til artikel 65 i vedtægten, dvs. med tilbagevirkende kraft fra den 1. juli 2018.

7. BALANCE I PENSIONSORDNINGEN

Som forklaret i punkt 2.3. i denne rapport er pensionsordningen i balance, hvis personalets årlige bidrag dækker en tredjedel af de rettigheder, der er erhvervet i løbet af året, dvs. 1,8 %, 1,9 % eller 2 % af den sidste grundløn inden pensioneringen for så vidt angår alderspension, jf. vedtægtens bestemmelser. Da pensionsbidragssatsen er beregnet med henblik på at sikre, at ordningen er i balance, så er ordningen i balance, når den beregnede sats anvendes.

I referenceperioden for denne rapport blev pensionsbidragssatsen baseret på den af Eurostat beregnede bidragssats ajourført under hensyntagen til de særlige bestemmelser i vedtægten:

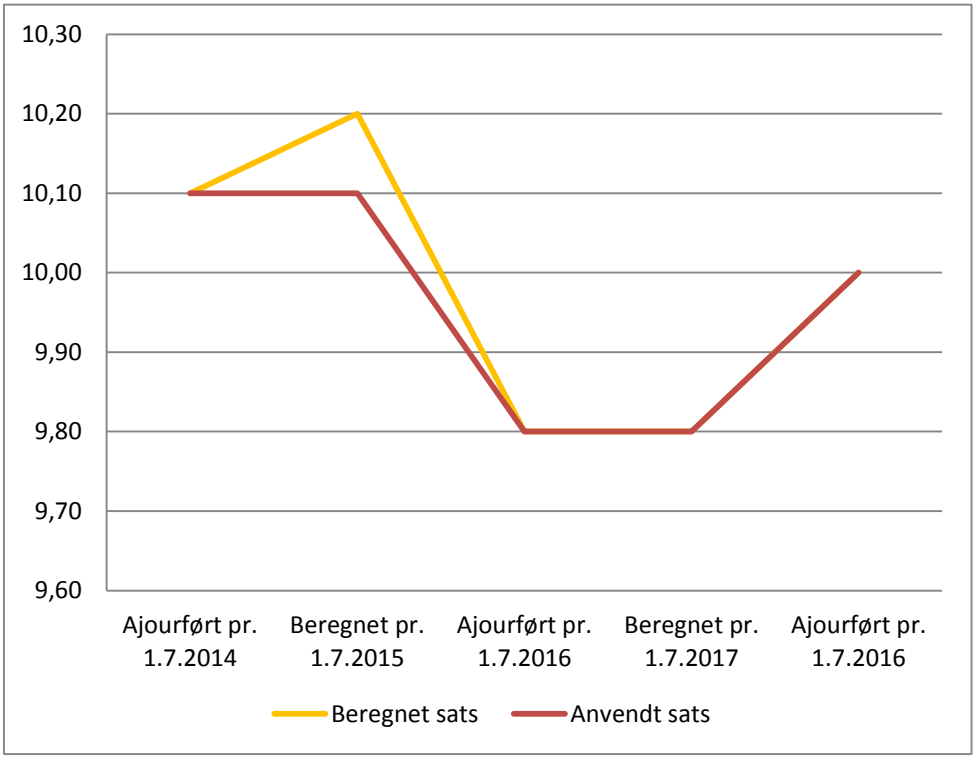
- artikel 2, stk. 1, i bilag XII til vedtægten (eventuelle ajourføringer må ikke medføre et bidrag, der er over én procent højere eller lavere end den gældende sats året før)

- artikel 2, stk. 2, i bilag XII til vedtægten (den forskel, der konstateres mellem den ajourføring af bidragssatsen, der ville følge af aktuarberegningen, og ajourføringen som følge af den variation, der er omhandlet i stk. 1, sidste punktum, udlignes ikke på noget tidspunkt og tages følgelig heller ikke i betragtning ved senere aktuarberegninger)

- artikel 83a, stk. 4, i vedtægten (i forbindelse med de årlige ajourføringer af den femårige aktuarmæssige vurdering ajourføres bidraget kun, hvis der er en afvigelse på mindst 0,25 point mellem den gældende bidragssats og den bidragssats, der er nødvendig for at opretholde den aktuarmæssige balance. Denne grænse gælder ikke i forbindelse med en femårig vurdering som f.eks. vurderingen i 2018).

Figur 1 indeholder en sammenfatning af den beregnede og den anvendte bidragssats.

Figur 1 – Oversigt over den beregnede og den anvendte bidragssats for pensionsordningen

Diagrammet viser, at den anvendte bidragssats lå meget tæt på den sats, som Eurostat havde beregnet. Det skal bemærkes, at små forskelle mellem satserne som følge af anvendelsen af ovennævnte bestemmelser i vedtægten kan være positive eller negative. Der er dog en tendens til, at disse forskelle udlignes over tid.

Metoden har således opfyldt målet om at sikre, at det pensionsbidrag, som personalet indbetaler til budgettet, dækker en tredjedel af udgifterne til pensionsordningen, jf. artikel 1, stk. 1, i bilag XII til vedtægten, og EU-pensionsordningen er derfor i aktuarmæssig balance.

8. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER AF EU-PENSIONSORDNINGEN

I 1960'erne besluttede Rådet, at personalets bidrag ikke skulle placeres i en egentlig pensionsfond, men i stedet krediteres EU-budgettet på det tidspunkt, hvor de blev opkrævet, og anvendes i overensstemmelse med budgetmyndighedens beslutninger, dvs. at de ikke afsættes til noget bestemt politikområde. Samtidig besluttede Rådet, at arbejdsgiverens andel af bidraget ikke ville blive opkrævet. I stedet forpligtede EU's institutioner sig til at betale fremtidige pensionsydelser (der skal afholdes over Unionens budget), når de ansatte går på pension.

I budgetmæssig henseende har EU-pensionsordningen således hidtil genereret nettoindtægter, da den endnu ikke har fået fuld virkning, dvs. at bidragene fra det tjenestegørende personale, der erhverver pensionsrettigheder, har opvejet de ydelser, der udbetales til et begrænset antal

pensionister. Pensionsordningens indtægter har bestået af bidrag fra personalet og arbejdsgiverbidrag. Sidstnævnte blev ikke indbetalt til en fond, men afspejlede sig kun i pensionsforpligtelserne. På denne måde lånte **EU-budgettet i virkeligheden penge af medlemmerne af ordningen til gengæld for en garanti for betaling af fremtidige ydelser**.

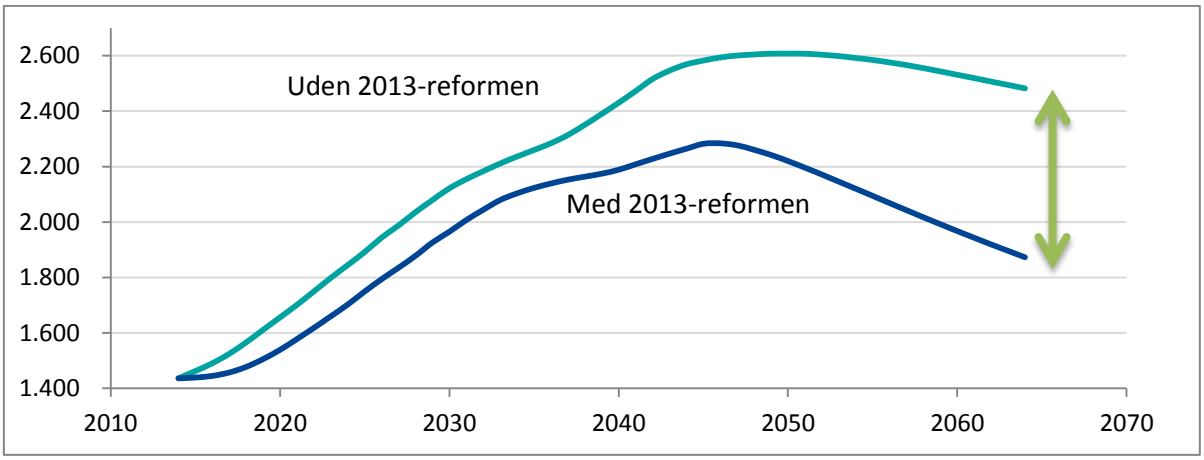
Som følge af væksten i EU og dets arbejdsstyrke siden oprettelsen af pensionsordningen i 1960'erne er antallet af pensionister (forskellen mellem antallet af ansatte, der går på pension, og pensionister, der afgår ved døden) steget og vil fortsætte med at stige i løbet af den næste flerårige finansielle ramme (FFR). Selv om de langsigtede pensionsudgifter vil falde væsentligt takket være gentagne reformer, har disse reformer været genstand for overgangsbestemmelser, eftersom pensionsrettighederne er beskyttet i henhold til princippet om velerhvervede rettigheder. Derfor **viser reformens budgetmæssige virkninger for pensionsudgifterne sig først gradvist over tid**. Som følge heraf forventes den stigende tendens i pensionsudgifterne at fortsætte indtil 2040'erne, da EU-pensionsordningen endnu ikke har fået fuld virkning.

De betydelige pensionsbesparelser, som reformen vil medføre (se figur 2), blev bekræftet i 2016 af en undersøgelse fra Eurostat af de langsigtede budgetmæssige konsekvenser af pensionsudgifterne[10]. Denne undersøgelse blev af medlemsstaterne hilst velkommen som en objektiv og realistisk vurdering af situationen. Eurostat konstaterede, at 2013-reformen **ville reducere udgifterne til pensioner på lang sigt med ca. 30 %** ud over besparelserne som følge af den tidligere reform af pensionsordningen i 2004. Efter denne undersøgelse fra Eurostat understregede flere medlemsstater betydningen af pensionsbestemmelserne med henblik på at sikre, at EU forbliver en attraktiv institution for ansøgere fra alle medlemsstater, navnlig dem med en forholdsvis høj indkomst pr. indbygger.

Hertil kommer, at de to på hinanden følgende vidtrækkende reformer af vedtægten blev gennemført inden for et meget kort tidsrum (dvs. mellem 2004 og 2014), hvilket også medførte et retligt krav om indførelse af **overgangsforanstaltninger** for gennemførelsen heraf, som berører store dele af det tjenestegørende personale. Ud over disse retlige begrænsninger ville yderligere ændringer af de eksisterende regler på dette tidspunkt også undergrave sikkerheden og forudsigeligheden for så vidt angår arbejdsvilkår og pensionsydelser. Dette ville sandsynligvis yderligere hæmme institutionernes evne til at tackle de betydelige geografiske ubalancer, der er blevet iagttaget.

[10] SWD(2016) 268.

Figur 2 – Udviklingen i de langsigtede pensionsudgifter (tal i mio. EUR i faste priser) ifølge Eurostats undersøgelse fra 2016

9. KONKLUSION

Kommissionens gennemførelse af bilag XII til vedtægten har sikret stabilitet i EU-pensionsordningen og balance i den fiktive fond, samtidig med at reformerne af vedtægten i 2004 og 2013 er blevet gennemført med succes, hvilket gradvist øger de årlige besparelser.

I lyset af ovenstående har anvendelsen af bilag XII til vedtægten opfyldt det særlige mål om at sikre, at EU-pensionsordningen er i balance, eftersom de pensionsbidrag, som personalet indbetaler til budgettet, dækker en tredjedel af de rettigheder, der erhverves hvert år. Begrundelserne herfor er følgende:

– Den af Eurostat beregnede bidragssats dækkede en tredjedel af de pensionsrettigheder, der blev erhvervet i samme år.

– Den beregnede bidragssats blev godkendt af nationale eksperter og uafhængige eksperter.

– Den anvendte bidragssats lå meget tæt på den beregnede bidragssats.

– Små forskelle mellem den beregnede og den anvendte sats skyldtes de særlige bestemmelser i vedtægten. Da disse forskelle kan være positive eller negative, har de en tendens til at udligne hinanden over tid.

Medlovgiverne besluttede, at denne rapport bør fokusere på pensionsordningens aktuarmæssige balance i 2014-2018 og ikke på den fremtidige udvikling i pensionsudgifterne. Derimod bør det nævnes, at Kommissionen i sit forslag til Rådets forordning om den næste FFR fremlagde de forventede udgifter for perioden 2021-2027, navnlig baseret på den årlige vækst i pensionsudgifterne som beskrevet i del 8. I den forbindelse forpligtede Kommissionen sig også til at overveje muligheden af at oprette en kapitalbaseret pensionsfond for EU-ansatte inden for rammerne af midtvejsevalueringen af FFR i 2023.